

PARAULA I VIDA

L'Advent de l'Any de la Fe (8)

Comencem avui l'Advent, el temps de l'esperança, que ens ha de portar a revifar el desig de viure un Nadal més ple de fe i d'alegria. I l'esperança autèntica neix de la fe. Què esperaríem, sense fe? com mantindríem atenta l'espera del Messies, sense creure que Ell és el Salvador que esperàvem, que necessitàvem? És perquè creiem que en Jesús, Déu ha pronunciat un sí definitiu i esperançat envers la humanitat, envers els pecadors, i que no el retirarà mai més, que nosaltres tenim una esperança ferma i indefallent. Ell sí que és fidel: «*El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, gran en l'amor*» (Sl 145,8). Tot passarà, tantes coses que semblen importants i que ens fan córrer tant, de fet són efímeres

i a vegades buides de sentit, però les paraules del Crist no passaran, ja que Ell és la Paraula definitiva del Pare, la que existia dels del principi i que «*s'ha fet carn i ha habitat entre nosaltres*» (Jo 1, 14). Sabem per experiència que els qui l'acullen, tenen vida eterna, tenen llum i vida, tenen una joia que ningú no ens podrà prendre mai més. Per això l'esperem, el necessitem, el desitgem. «*Senyor, a qui aniríem? Només Vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres creiem i sabem que sou el Sant de Déu!*» (Jo 6, 68-69). Tot això ens apresseu a viure-

ho novament en l'Advent i el Nadal, i ben especialment a fer-ho «*saviesa creient*» en aquest Any de la Fe, i a saber-ho comunicar amb llenguatge renovat als qui ens envolten.

És cert que per a amplis sectors de la societat, Jesús no és l'esperat, el desitjat, sinó més aviat una realitat que passa desapercibuda, davant la qual no s'hauria de fer ni tan sols l'esforç de comentar. Cal educar a entendre el desig profund del cor humà; mostrar-lo; i fer camí amb les persones perquè les insatisfaccions dels grans desitjos de bé, de pau, de joia... trobin la seva veritable font, que només és Déu. D'una manera significativa, el Catecisme de l'Església catòlica s'obre amb la declaració que «el desig de Déu és inscrit en el cor de l'home, ja que l'home ha estat creat per Déu i per a Déu. Déu no para d'atreure l'home cap a Ell, i només en Déu podrà trobar l'home la veritat i la felicitat que desitja constantment» (n. 27). «L'home és el cercador de l'Absolut, un cercador a passos petits i incerts... un «*captaire de Déu*», diu Benet XVI.

L'Advent ha de ser un temps per a revifar el do de la fe que portem des del baptisme i que ens ha estat regalat per l'Esperit Sant. Tinguem fe en aquest do i recomencem el camí, renovem-nos, restaurem allò que potser estava malalt o esmorteït... Llencem-nos endavant amb fe, per a canviar el món, les coses que no ens agraden de nosaltres i dels altres, a acollir la Paraula de Vida que és el Crist, a semblança de la Verge Maria. Ella és la Mare de l'Advent, ja que l'acolli en el seu si amb fe, plena de bondat, tota pura i oiberta. Santa Maria de l'Advent, com necessitem invocar-la perquè ens ajudi a creure més i millor, a tenir ganes de canviar, de millorar, de ser més purs... Quanta llum que brolla de la Immaculada per als qui volem viure a fons l'Any de la Fe. I que musicals i transparents els versos de Joan Maragall a «*La Nit de la Puríssima*»: «*Sembla que es vegi l'Infinit en tota sa grandesa, en tota sa dolcesa; l'Infinit sense vels, més enllà de la lluna i dels estels... Aquesta nit és bé una nit divina. La Puríssima, del cel va baixant per aquest blau que ella il·lumina, deixant més resplendors en cada estel. Per la nit de desembre ella davalla, i l'aire se tempera, i el món calla...*»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Advent: «Prepareu el camí del Senyor»

► Comencem avui al camí de l'Advent que ens portarà al Nadal en aquest Any de la Fe. Escoltem les paraules del profeta Isaïes recollides a l'Evangeli de Lluc: «*És la veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes*» (Lc 3,4). L'Advent és un temps que ens convida a l'esperança. Les circumstàncies de crisi dramàtica que viu el nostre món conviden més que mai a insistir en l'esperança que ve de la fe. L'esperança de l'Advent ha de ser una esperança activa que manifesta, pel camí de la caritat, que creiem en Déu, que ha creat la persona humana i que l'estima fins a compartir la nostra condició humana per obrir un sentit ple al nostre camí en aquest món.

GLOSSA

Avançar encara més

Nadal s'acosta. Ens hem de preparar per rebre la Bona Nova. Molts carrers ja tenen a punt la il·luminació nadalenca i, en molts d'ells, és la mateixa de l'any passat. Els aparadors dels grans magatzems i de moltes botigues ja ens parlen del Nadal... amb més senzillesa, potser. Hem posat en un lloc visible el calendari amb què els infants aniran comptant els dies que falten per a la nit santa. Aviat les figures del pessebre despertaran del seu son anual i tornaran a un lloc preferent de la llar. A moltes escoles s'aprenen nadales i es prepara un poema per al dinar de Nadal. Les campanyes de recollida massiva d'aliments han començat més aviat. Pel que fa a les felicitacions nadalenques, sembla que aquest any augmentarà el nombre de les que arribaran telemàticament... Per fora, externament, comença a notar-se que s'acosta la gran festa. Sembla que tot ho farem, probablement, amb més austeritat; els temps que vivim, les circumstàncies generals i la precarietat de vida de moltes persones i de moltes famílies ho demana. Per dins, internament, també cal un ambient propici. Som a l'Advent i hem de preparar la vinguda de l'Infant Jesús, la seva irrupció salvadora en el món, el nostre acolliment personal tot revisant les actituds, purificant les intencions, exercint el bé i apropant-nos a Déu.

Comença un nou any litúrgic, un nou pas endavant en l'esperança de millorar per seguir creixent als ulls de Déu, en la capacitat de servir i estimar el pròxim, d'ajudar a millorar els altres. Convé detectar tot el que ens n'allunya —febleses, defallences, decepcions, infidelitats, pecat... i demanar-ne perdó: bon temps per celebrar i viure el sagrament! El qui ve ens vol renovar i pot fer-ho. Aprofitem el símbol de la corona d'Advent amb les quatre espelmes, comprometem-nos a *encendre* en la nostra vida, cada setmana, amb cada espelma, una nova virtut o revifar-ne alguna altra que tinguem oblidada. Cada Advent és una nova invitació a reprendre l'esforç que ens engrandeix, una possibilitat de tornar a recomençar amb esperança renovada i una possibilitat de testimoniar d'aquest Amor que ens mou a estimar i que, altra vegada, es vol fer present enmig nostre, en la nit santa, per a la salvació de tots els homes i les dones de bona voluntat. «*Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre com heu de comportar-vos per agradar Déu. És cert que ja ho feu, però us demanem que avanceu encara més. Ja sabeu quines instruccions us vam donar de part de Jesús, el Senyor*» (1Te 4,1-2). La missió salvadora de Jesús és la garantia de la nostra possibilitat de tornar a recomençar, d'avançar encara més.

Enric Puig i Jofra, SJ

ANY DE LA FE

La vida de fe dels Apòstols

«Per la fe, els Apòstols ho van deixar tot per seguir el Mestre (cf. Mt 10,28). Van creure en les paraules en què anunciava el Regne de Déu, que està present i es realitza en la seva persona (cf. Lc 11,20). Van viure en comunió de vida amb Jesús, que els instruïa amb els seus ensenyaments, deixant-los una nova regla de vida per la qual serien reconeguts com els seus deixebles després de la seva mort (cf. Jn 13,34-35).»

(Benet XVI, *La porta de la fe*, n. 13)

DIUMENGE I D'ADVENT

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

► Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

Christ i els símbols dels quatre evangelistes. Façana de la catedral de Chartres (França)

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén. I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

► Evangeli segons sant Lluç (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur, com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta preguntant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jr 33,14-16)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo, que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvará Judá, y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: “Señor-nuestra-justicia”.»

► Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Te 3,12-4,2)

Hermanos: Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos. Y que así os fortalezca internamente, para que, cuando Jesús, nuestro Señor, vuelva acompañado de todos sus santos, os presentéis santos e irreprochables ante Dios, nuestro Padre.

En fin, hermanos, por Cristo Jesús os rogamos y exhortamos: Habéis aprendido de nosotros cómo proceder para agradar a Dios; pues proceded así y seguid adelante. Ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

► Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, enloquecidas por el estruendo del mar y el oleaje. Los hombres quedaran sin aliento por el miedo y la ansiedad ante lo que se le viene encima al mundo, pues los astros se tambalearán. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y majestad.

Cuando empiece a suceder esto, levantaos, alzad la cabeza: se acerca vuestra liberación. Tened cuidado: no se os embote la mente con el vicio, la bebida y los agobios de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra. Estad siempre despiertos, pidiendo fuerza para escapar de todo lo que está por venir y manteneos en pie ante el Hijo del hombre.»

COMENTARI

Durant aquest any litúrgic farà els comentaris a la litúrgia dominical el P. Jordi Latorre. El P. Latorre és salesià i doctor en Sagrada Escripura per la Facultat de Teologia de Catalunya. Actualment és el director del Centre Superior de Ciències Religioses Don Bosco, amb seu al Centre salesià Martí-Codolar, de Barcelona. També és professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i s'ha especialitzat en la pràctica de la lectio divina, és a dir, en aquella comprensió de la Bíblia que en fa també pregària i vida.

Molt aviat sereu alliberats

Amb l'Advent comencem un nou any cristià que ens farà reviu els grans misteris de Jesucrist i de la nostra pròpia vida de batejats.

El primer diumenge d'Advent ens posa en actitud d'espera escatològica i d'esperança confiada. La revelació bíblica és constant en l'anunci de la intervenció última i definitiva de Déu en el nostre món per tal d'alliberar-lo del mal que el tenalla.

Des d'una concepció estàtica del món, on tot guarda el seu equilibri i harmonia, amb una gran estabilitat, el trasbals de la intervenció divina provocarà que el cel i terra trontollin, però també els mars i les nacions se so-

mouran... fins al punt que res no restarà tal com era abans. Aquest trasbals còsmic constitueix el paisatge de la vinguda del Fill de l'home ornat amb la glòria pròpia de la divinitat.

D'altra banda l'espera de tot això demana una preparació per part del poble creient. Aquesta preparació demana austeritat de vida i deseiement, així com pregària constant. Ni l'excés de menjar i beure, ni la preocupació dels negocis, ni l'oblit de Déu ajuden a mantenir-se atents i alerta davant la vinguda del Fill de l'home i de l'acció transformadora de Déu.

Aquest primer diumenge del nou any cristià ens fa mirar en profunditat

la nostra existència. Només Déu és etern, tota la resta passa.

Ni la nostra vida personal, ni la societat humana, ni el món tal com el coneixem són eterns; tot té per tant un final. Ser-ne conscients ens ajuda a relativitzar el que som i el que duem entre mans, i, al mateix temps a esperar una nova realitat més enllà de la present.

Aquesta espera és plena d'esperança perquè el futur no és a les nostres mans, sinó en mans de Déu i del Fill de l'home; els únics capaços d'alliberar-nos de debò. Ells sí que saben el que es fan!

Jordi Latorre, SDB

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia de les hores: 1a setmana): Is 2, 1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11
- **dimarts**: Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24
- **dimecres**: Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37
- **dijous**: Is 26,1-10 / Sl 117 / Mt 7, 21.24-27
- **divendres**: Is 29,17-21 / Sl 26 / Mt 9, 27-31
- **dissabte**: Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1, 3-6.11-12 / Lc 1,26-38
- **diumenge** vinent, II d'Advent (litúrgia de les hores: 2a setmana): Ba 5,1-9 / Sl 125 / Fl 1,4-6;8,11 / Lc 3,1-6.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Amb motiu de l'Any de la Fe, iniciem la publicació d'uns articles del Dr. Josep M. Rovira Belloso a partir del seu llibre *Déu fa créixer les persones, que ell mateix qualifica com «la collita de la meva tardor»*.

Imatge i semblança de Déu

Em vull plantejar amb senzillesa però a fons què és la persona humana. És quelcom que demana una resposta des del punt de vista humà, i també del religiós, en el sentit que pot ser molt interessant cercar quina resposta dóna la Bíblia a aquesta qüestió. Potser sona a tòpic dir que l'home és fet a imatge de Déu. El llibre del Gènesi, el primer de la Bíblia, ho diu, però en la nostra vida no sembla tenir gaire repercussió. I, a fe que és quelcom important i bàsic, perquè és el fonament de tota antropologia teològica: l'home és imatge de Déu. I l'home ha de ser semblança de Déu.

Efectivament, la creació de l'home i de la dona, com a culminació de tota la Creació, apareix en el Gènesi dotada d'èmfasi i solemnitat: «Déu va crear l'home a imatge seva. El va crear a imatge de Déu (La repetició subratlla la importància del tema). Creà l'home i la dona (els dos sexes en igualtat). Déu els bené... Déu veié que tot el que havia fet era molt bo» (Gn 1,27-31) —és bell i bo, no pas perfecte del tot com serà la nova Creació del cel nou i la terra nova, però sí «molt bo».

La persona humana és imatge de Déu perquè en ella es donen tres facultats —Coneixement, Amor i Acció— que en podríem dir *divines*, perquè Déu és un Amor Intel·ligent que té una Vida intradivina que, a més, crea. Les tres facultats: estimar, conèixer i actuar, també es donen en l'home. Per això la persona humana és imatge de Déu. La intel·ligència que coneix, la capacitat d'estimar (afectiva, distinta de la cognitiva) i la capacitat de dur a terme en el concret de l'espai i el temps allò que hem conegut i hem estimat, allò que ha estat intuït, imaginat o planificat —l'actuar— són objecte de contemplació aprofundida en aquest petit llibre.

En definitiva, què ens cal per arribar a la semblança amb Déu? El que ens cal és *imitar* Déu: «Sigueu perfectes com el Pare del cel és perfecte» (Mt 5,48). «Sigueu misericordiosos com el Pare del cel és misericordiós» (Lc 6,36). És la semblança amb Déu que Ell mateix demanà el dia de la Creació i que Jesús corroborà. El Sermó de la Muntanya insisteix en la imitació de Déu que comença pel cor.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

L'aparició de la religiositat postmoderna

La religió seria actualment un espai on cristal·litza i s'expressa el malestar envers la modernitat. D'aquí, segons José Maria Mardones, l'aparició d'una *religiositat postmoderna*.

Gabriel Amengual afirma que, paradoxalment, en temps de nihilisme reapareix el sagrat. D'acord amb el tarannà postmodern, s'ha produït una fragmentació del discurs religiós. La conseqüència de la mort de Déu anunciada per Nietzsche no ha estat pas la desaparició del fet religiós, sinó el retorn dels déus, és a dir, la multiplicació

de formes de viure l'espiritualitat de manera espontània i sovint al marge de les grans tradicions.

Així, el nihilisme també pot ser una oportunitat per al creient si l'assumeix com un procés de purificació similar al viscut per Job. La imatge que aquest personatge bíblic té de Déu li és trastocada, fins i tot refutada, per les circumstàncies que afronta; i en comptes d'aferrar-se a les circumstàncies, com fan els seus amics, es deixa conduir pel Déu en qui creu i arriba a una altra imatge d'aquest Déu, o simplement s'abandona al Misteri insondable.

En aquest sentit, Àngel Castiñeira considera que el context postmodern ofereix un nou escenari on es poden trobar una raó desabsolutitzada i una fe a la intempèrie. La insatisfacció postmoderna renega avui dels vells reduccionismes de la racionalitat moderna; per tant, la raó autotranscendida pot reprendre un diàleg renovat amb l'opció de fe. Els creients que han sobreviscut al procés de secularització i al fenomen de la mort de Déu han après que els principis emancipadors de la modernitat no els han fet més incrèduls, sinó més adults. Per això mateix, el Déu cristià té encara alguna cosa a dir en el món postmodern.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

SANTORAL

2. ✚ Diumenge I d'Advent. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. iv); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. Dilluns. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Casià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. vii aC); santa Magina, mr.

4. Dimarts. Sant Joan Damascè (s. vii-viii), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. Dimecres. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. vi), abat fun-

dador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. Dijous. Sant Nicolau (s. iv), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. x); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.; santa Carme Sallés (Vic 1848 - Madrid 1911), fund. Concepcionistes misioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. Divendres. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadesa.

8. ✚ Dissabte. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. ii aC).

EVANGELIZAR

Presencia de Jesucristo en su palabra

En la exhortación apostólica de Benedicto XVI *Verbum Domini*, que propone a toda la Iglesia los resultados del Sínodo de 2008, hallamos una preciosa *Cristología de la Palabra* (n. 11-13). Jesucristo es, en su historia única y singular, la Palabra definitiva que Dios dice a la humanidad. Y así se entiende la famosa cita de la primera encíclica de Benedicto XVI: «No se comienza a ser cristiano por una decisión ética o una gran idea, sino por el encuentro con un acontecimiento, con una Persona, que da un nuevo horizonte a la vida y con ello una orientación decisiva» (*Deus caritas est*, 1).

Y más adelante, en *Verbum Domini*, encontramos esta magnífica explicación: Cristo, realmente presente en las especies del pan y del vino, está presente de modo análogo también en la Palabra proclamada en la liturgia. Por lo tanto, profundizar en el sentido de la sacramentalidad de la Palabra de Dios puede favorecer una comprensión más unitaria del misterio de la revelación en obras y palabras íntimamente ligadas, favoreciendo la vida espiritual de los fieles y la acción pastoral de la Iglesia.

En la misma lógica de esta indicación de que se profundice en la sacramentalidad de la Palabra de Dios, sería de desear que el Sínodo reunido este año afirmara una presencia de Cristo —de menor intensidad pero con una eficacia germinal e incipiente— en la palabra que lo anuncia y lo proclama en los contextos cotidianos de la familia, el trabajo, la amistad, y en los contextos eclesiales de acogida y de acompañamiento (que no son todavía estrictamente litúrgicos).

En efecto, una toma de conciencia eclesial de la presencia de Cristo —por la acción del Espíritu Santo— en el *primer anuncio* en la vida cotidiana sería de una gran ayuda para impulsar la nueva evangelización en su terreno más inmediato y cotidiano: la vida de cada cristiano y de cada cristiana en su contexto concreto, y la vida de nuestras parroquias e instituciones eclesiales en situación de frontera y de primera acogida.

Xavier Morlans

(Cf. «El primer anuncio i la pedagogia de la iniciació», en *Documents d'Església*, Monestir de Montserrat, n. 989, 456-468)

ENTREVISTA

▶ PEIO SÁNCHEZ

Creure, en el cinema

Del 10 al 20 de novembre s'ha celebrat a Barcelona la IX Mostra de Cinema Espiritual. La presentació d'aquest certamen va tenir lloc a la Filmoteca Vaticana, que dóna suport, tant a la iniciativa com als seus continguts. El director del certamen és Mn. Peio Sánchez, que afirma que malgrat que cada vegada s'estrenaran menys pel·lícules que no siguin comercials i que cada vegada tindrem menys sales per veure aquest tipus de pel·lícules, «el cinema espiritual tindrà una demanda més consistent; per tant, haurem d'apostar-hi i obrir-li finestres i pantalles perquè se'n pugui veure». El lema de l'edició d'enguany ha estat «Creure, en el cinema» (www.semanacineeespiritual.org).

La matriu del festival neix de SIGNIS. El seu paper és encara més important arran de la celebració del Sínodo per a la Nova Evangelització?

SIGNIS és l'Associació Catòlica Mundial per a la Comunicació i a través seu s'assumeix la presència i la relació amb el món del cinema. En el Sínodo s'ha ressaltat la importància de la transmissió de l'Evangeli en els nous escenaris socials, culturals i comunicatius. Els relats audiovisuals poden ser veritables narracions i icones que plantegin els interrogants últims i proposin la fe. La nostra missió és servir d'enllaç per oferir les pel·lícules de cinema espiritual a educadors, catequistes i animadors, i donar-los les claus per interpretar-los.

La Setmana de Cinema Espiritual és una de les vies evangelitzadores més clares i directes dels joves?

La Setmana de Cinema Espiritual té en les diòcesis catalanes més de 15.000 joves que hi participen a través de prop de 200 centres educatius de la Fundació Escola Cristiana, amb la col·laboració de Delegacions de Joventut, d'Ensenyament o d'Apostolat Seglar. Les guies didàctiques elaborades per a l'ocasió són un material de referència per a moltes iniciatives que van des dels universitaris als centres penitenciaris, des de les famílies als moviments.

Quins han estat les novetats d'aquesta edició?

La Mostra per al públic general ha continuat amb les propostes de conjuminar cinema i reflexió, pel·lícules imprescindibles i pròximes estrenes de cinema espiritual. Enguany hem iniciat una col·laboració amb la Filmoteca de Catalunya i ens plantegem prolongar la programació especialment per als amics del cinema espiritual.

Òscar Bardaji i Martín

75 anys del pas de Sant Josepmaria Escrivá per Andorra

Aquest dia 1 de desembre se celebra el 75è aniversari de l'arribada de Sant Josepmaria Escrivá de Balaguer a Sant Julià de Lòria, al Principat d'Andorra. Els actes commemoratius comptaran amb la presència del Rvdm. Prelat de l'Opus Dei, Mons. Javier Echevarría.

El dissabte dia 17 de novembre es va celebrar a l'església de Sant Esteve de Pallerols de Rialb, la tradicional festa de la Rosa, amb una missa votiva de la Mare de Déu presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, i concelebrada pel Vica-

ri de l'Opus Dei a Espanya Dr. Ramon Herrando i el Vicari a Catalunya Dr. Antoni Pujals, així com el Rector de Ponts Mn. Jaume Mayoral, Mn. Bonifaci Fortuny i Mn. David Codina. Hi eren presents el President del Consell Comarcal de la Noguera i Alcalde de la Baronia de Rialb, Il·lm. Sr. Pere Prat Torra, i els Presidents i les Juntes de la Fundació i de l'Associació d'Amics del Camí de Pallerols de Rialb a Andorra.

Aquesta festa d'enguany festejava el 75è aniversari del pas de Sant Josepmaria Escrivá per Pallerols, en el camí de fugida a França per Andorra, en els difícils moments de la persecució religiosa a Espanya dins la contesa civil. Allà rebé el consol de la Verge Maria que li ofrenà una rosa de fusta, que actualment es conserva a la seu de l'Opus Dei de Roma. El sant hi trobà pau i consol, enmig de les tribulacions de la persecució i del seu camí vers la llibertat, i li confirmà la bondat del camí emprès perquè l'Obra s'obrí a la universalitat.

Visita Pastoral a Canillo

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep episcopal va dur a terme la Visita Pastoral a la Parròquia de Canillo la setmana de l'11 al 18 de novembre. El dia 16 tingué lloc la visita institucional al Comú de la Parròquia on fou rebut per l'Hble. Sr. Josep Mandicó Calvó, Cònsol major. En el Saló de Plens del Comú i amb la presència de tots els Hbles. Srs. Consellers del Comú, el Cònsol Major adreçà unes paraules de benvinguda al Copríncep episcopal, agraint-li la seva Visita Pastoral i recordant la llarga tradició històrica que uneix la parròquia de Canillo amb la figura del Copríncep episcopal. Tot seguit, el Sr. Arquebisbe pronuncià un discurs als Hbles. Srs. Consellers on subratllà la importància de l'amor al País i a les seves tradicions i, en concret, a la parròquia i als veïnats de Canillo, primera de les parròquies d'Andorra en l'ordre protocol·lari. El Copríncep episcopal també valorà molt positivament la proximitat que al País andorrà es viu entre els ciutadans i les autoritats polítiques que ajuda a viure una democràcia pròxima a les necessitats i inquietuds del poble i recordà el lema del Principat d'Andorra: *virtus unita fortior* com a gran principi inspirador en l'actual moment que viu el País. Mons. Vives demanà als Cònsols que en el context actual de crisi econòmica mundial sàpiguen viure la necessària contenció de la despesa tenint sempre en compte els més febles i necessitats. Finalment, el Copríncep animà a valorar i estimar les arrels cristianes del Principat d'Andorra que han forjat des de sempre la seva singularitat i idiosincràsia i agrai l'acollida i disponibilitat que ha rebut per part de l'Honorable Comú.

Mons. Vives, acompanyat del Rector de la Parròquia, Mn. Ramon Rosell, visità al llarg de la Visita Pastoral, diverses instal·lacions i grups de persones; va copsar la realitat que viuen diferents col·lectius: els bombers, les escoles andorrana i francesa (escola que va visitar amb el Sr. Ambaixador de França); el veïnat d'Els Plans i la Vall de Ransol, on pogué visitar alguna de les famílies que hi viuen i compartir una estona de diàleg amb ells; els joves monitors de la Casa de Colònies Aina, on tingué una trobada amb tots els seus treballadors, que manifestaren a l'Arquebisbe les seves inquietuds i preocupacions.

La Visita Pastoral es va cloure el 18 de novembre, amb una solemne Eucaristia al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, acompanyat pel Rector de la Parròquia i del Santuari Mn. Ramon Rosell, i l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, així com el Secretari de la Visita Mn. David Codina. A l'interior de l'Eucaristia reberen el sagrament de la Confirmació 18 joves i adolescents de la Parròquia. Hi assistiren les Autoritats, el Cònsol Major i altres Consellers del Comú, així com la Subsíndica general i molts familiars i fidels.

Formació Permanent de preveres

Una cinquantena de preveres d'arreu del Bisbat d'Urgell van participar el 13 de novembre en la primera de les tres Jornades de Formació Permanent de tots els preveres programades durant aquest curs 2012-2013. La sessió de treball va anar a càrrec de Mn. Armand Puig, Degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i home polifacètic, biblista i teòleg, que va parlar del Concili Vaticà II com a fet global i concret.

Amb dues ponències i un viu diàleg amb els assistents, el Dr. Puig remarcà els elements que componen l'esperit fundacional del Concili Vaticà II, amb la figura profètica del gran Papa que el convoca, el beat Joan XXIII. «El Concili Vaticà II és un acte de l'Esperit amb l'Església reunida», i seria molt interessant que tota l'Església entrés en la realitat del Concili Vaticà II, afirmà el Dr. Puig.

Va resseguir els grans textos de Joan XXIII, les encíclics «Mater et Magistra» i «Pacem in terris», i algunes allocucions, i exposà la validesa i gran actualitat de la profecia del Papa Joan i del fet conciliar, amb el seu gran estil pastoral i l'*aggiornamento* que es proposà per a tota l'Església i que continua essent el gran programa de vida cristiana per al nostre avui. També digué que les tres generacions de preveres que han viscut el Concili Vaticà II, —la que el va viure en primera persona, la que en va viure els efectes més immediats, i l'actual generació, més jove i que viu amb una certa distància aquell moment històric—, «han de tenir un diàleg constructiu» perquè és la manera de tirar endavant i perquè són cridades a viure una estima i una comunió entre elles per tal d'anunciar l'Evangelí amb amor pastoral.

La Nova Evangelització és en realitat allò que el Concili Vaticà II volia fer. Mn. Puig ha recordat les paraules del Papa Benet XVI, assenyalant que «l'Església és una minoria creativa», però és una minoria que conté i difon la sal de la terra i la llum de l'Amor de Crist oferta a tota la humanitat.

Sant Esteve d'Andorra la Vella celebra els 50 anys de la seva ampliació

Dins els actes que s'aniran celebrant per a commemorar els 50 anys de l'ampliació de l'església arxiprestal de Sant Esteve d'Andorra la Vella, el dia 15 de novembre va tenir lloc un concert líric dins el temple, que va presidir l'Arquebisbe i Copríncep. Va comptar amb l'assistència de l'Arxiprest, la Cònsol Major d'Andorra la Vella, Hble. Sra. Rosa Ferrer i el Raonador del ciutadà, Sr. Josep Rodríguez, entre d'altres personalitats, així com un nombrós i entregat públic que va seguir emocionat les interpretacions.

Va comptar amb l'actuació molt reeixida del tenor Sergi Giménez Carreras, i la soprano Michelle Marie Francis Cook, acompanyats al piano per la pianista Maria-Neus Devesa, els quals van interpretar, amb diversos bisos, obres de Puccini, Mozart, Schubert, Bellini, Ribas, Casals, entre d'altres.

L'ampliació de l'església de Sant Esteve es va dur a terme ara fa cinquanta anys. L'església d'estil romànic va ser amplificada cap un dels seus laterals i es va fer un absis amb creuer d'estil neoromànic que pot acollir un nombre molt alt de persones. La capçalera original ha quedat inclosa dins de l'església com una capella lateral.

Amb motiu de la celebració dels 50 anys de l'ampliació s'han fet obres de millora dins del temple, com repassar la pintura interior i resoldre humitats.

Al llarg d'aquest mes de desembre es duran a terme altres dos concerts, l'un coincidint amb la celebració del patró, Sant Esteve, i l'altre el dissabte 29. Seran sengles concerts d'orgue que estrenaran petites millores que s'han fet en aquest instrument.